

Tamara Vrancken:
**‘Samen kijken
naar mogelijkheden’**

Hulp bij Dementie Maastricht-Heuvelland bestaat tien jaar. Tamara Vrancken is een van de tweeëntwintig casemanagers dementie die in de regio bij deze organisatie werken. Ze helpt mensen met een vorm van dementie om samen met hun familie, buren en vrienden het leven zo aangenaam mogelijk te maken. Werk dat niet alleen nu maar ook in de toekomst belangrijk is, omdat in onze vergrijzende provincie steeds meer mensen met dementie te maken krijgen.

Door **ONZE REDACTIE** | Fotografie **MARCEL VAN HOORN**

‘De grootste uitdaging is om iemand in zijn waarde te laten. De diagnose dementie betekent vaak dat de omgeving anders naar je gaat kijken en je niet meer deelneemt aan het leven zoals je dat voorheen deed’, zegt Tamara Vrancken. Als casemanager is ze van vele markten thuis. Ze luistert goed, is goedlachs, maar is ook duidelijk en weet wat er nodig is om iemand met dementie zo goed mogelijk te helpen. Tien jaar geleden begon ze samen met twee andere casemanagers bij Hulp bij Dementie in Zuid-Limburg.

MENSENKENNIS

Vrancken heeft inmiddels een diploma hbo V op zak, veel meer mensenkennis, kent de wetten, regels en zorgmogelijkheden rond dementie en weet iedere zorgaanbieder in Maastricht-Heuvelland blindelings te vinden. Ze coördineert de hulp, begeleidt, luistert naar zowel cliënt als mantelzorger, biedt emotionele steun, helpt de mensen om te gaan met hun situatie, adviseert en regelt de zorg. ‘Het is belangrijk om een kleine groep van mensen te vinden die bij iemand past; professionals, mantelzorgers en mensen die de persoon goed kennen. De puzzelstukjes bij elkaar leggen. Dat is best moeilijk. De zorg staat onder druk. Er zijn steeds minder handen die meer werk doen. De netwerken binnen een dorp of wijk zijn minder aanwezig, veel mensen hebben het druk en familie woont verder weg.’

KETENSAMENWERKING

Hulp bij Dementie is een organisatie die ondersteund wordt door verschillende zorginstellingen en gemeenten. Casemanager Tamara Vrancken is net als haar collega’s gekoppeld aan enkele huisartsenpraktijken. Deze artsen, maar ook wijkverpleegkundigen, schakelen haar in als ze dat nodig vinden. Ook kunnen mensen zelf bij Hulp bij Dementie om een casemanager vragen. De basisverzekering betaalt de kosten.

De casemanager gaat allereerst op huisbezoek bij een nieuwe cliënt. ‘Door te luisteren en te kijken hoe iemand leeft, leer je al een heleboel. Je voelt de sfeer. Het woord dementie valt bij dit eerste gesprek meestal niet. Ik zeg dan dat ik via de huisarts kom, dat schrikt mensen niet zo af. Het gaat erom vertrouwen op te bouwen, zodat ik de volgende keer terug mag komen. Iemand die dingen vergeet, kan toch echt nog een heleboel zelf. Samen kijken we naar de mogelijkheden, niet naar de beperkingen. Wat kan iemand nog wél? Wat wil de persoon zelf? Door te luisteren, niet óver maar mét de persoon te praten, voelt iemand zich niet bedreigd maar betrokken.’

STRUCTUUR

Vaak is het een echtgenoot, kind of een andere dierbare die zich zorgen maakt. ‘Samen kijken we naar wat de hulpvraag is en wat we ermee kunnen doen. In het begin van het proces is alleen het aanbrengen van structuur of het leren omgaan met iemand met dementie voldoende. Vaak kunnen mensen met wat structuur en hulp meer dan we denken.’

Dat klinkt wel heel optimistisch en toch is het zo, zegt Vrancken. ‘Stel je voor dat iedereen zegt dat er iets met je is. Daar word je onzeker van. Zeker als je zelf ook merkt dat je dingen vergeet. De onzekerheid maakt dat je sneller fouten maakt. Mensen trekken zich dan terug, terwijl ze met wat hulp nog prima kunnen meedoen.’ Het behouden en verbeteren van een netwerk rond een persoon

is hierbij van belang. Zo werkt een cliënt die heel handig is nu bij een repaircafé waar oude spullen worden gerepareerd. Zo voelt hij zich nuttig en heeft hij nieuwe mensen om zich heen die hem waarderen.’

Casemanager Tamara Vrancken helpt mensen met dementie

MEEDOEN

Vrancken kijkt objectiever naar iemand dan familieleden of buren die emotioneel belast zijn met de zorgen van hun naaste. ‘Die willen het graag zo goed mogelijk regelen en nemen vaak goedbedoeld allerlei zaken over. Maar ook

iemand met een vorm van dementie wil zich graag nog zelfstandig voelen.’

Een omgeving die meedenkt en hun de kans geeft om mee te blijven doen in de samenleving, kan daarvoor ruimte bieden. Zo ondersteunt een cliënt van haar nu bij een tussenschoolse opvang, en onderhoudt een ander met hulp een volkstuin. Vrancken: ‘Ik hoop dat dit een steeds normaler beeld wordt. En dat voor mensen die echt niet meer thuis kunnen blijven wonen er fijne plekken zijn, waar geen slot op de deur gaat en waar samenleven ook de norm is.’

AANTAL MENSEN MET DEMENTIE

290.000 mensen met dementie in Nederland, 23.000 in Limburg.

4360 in Maastricht-Heuvelland. Daarvan wonen 3052 mensen thuis.

Tot 2030 stijgt dit aantal met bijna dertig procent naar 5650 mensen met dementie.

Bron: Alzheimer Nederland, 25 oktober 2022. Deze berekening is gemaakt door ABF Research in opdracht van Alzheimer Nederland.

Hulp bij Dementie wordt ondersteund door: Envida, Thuiszorg Groot Limburg, Sevagram, Nobama Care, Mondriaan, Met ggz, Lionarons ggz, Mumc+, ZIO, Alzheimer Centrum Limburg, Steunpunt Mantelzorg Zuid, Platform Mantelzorg en de gemeenten Maastricht, Meerssen, Valkenburg aan de Geul, Eijsden-Margraten, Gulpen-Wittem en Vaals.